

Werkwijzer Sociale Veiligheid

Augustus 2026

Dit protocol is geformuleerd vanuit de wij-vorm van school en ouders. Willibrordus is een Kanjerschool. We hebben onze werkwijzer sociale veiligheid gebaseerd op de uitgangspunten van de Kanjertraining.

Inhoud

1. Doelen.....	2
2. Onze uitgangspunten.....	2
3. Wat doen we preventief en hoe doen we dat?.....	2
De Petten.....	2
Het gaat mis als je niet doet als jezelf	3
Smileyposter	4
Afsprakenposter.....	4
Motor en Benzine: alles wat aandacht krijgt, groeit.....	5
4. Wat doen we als het mis gaat en hoe doen we dat?.....	6
Fase 1 : kind heeft last van een ander	6
Fase 2 : het storende gedrag gaat door	6
Fase 3 : iemand wordt structureel lastiggevalen vanuit een machtspositie: pesten.....	6
Fysieke veiligheid in gevaar?.....	8
Onmacht versus Onwil	8
6. Stappenplan grensoverschrijdend gedrag.....	10
7. Uitleg nabijheidstraining en maatjesklas.....	12

1. Doelen

Leerlingen voelen zich veilig op school (sociaal, psychisch en fysiek)

Leerlingen, leerkrachten, directie, kanjer-/anti-pestcoördinator en ouders weten wat ze kunnen doen ter preventie van onveilige situaties en hoe ze kunnen handelen als het toch onveilig wordt.

2. Onze uitgangspunten

School is bedoeld om te leren. Dit kan alleen als leerlingen zich veilig voelen op school.

De visie en levenshouding van de Kanjertraining vormen het uitgangspunt van ons veiligheidsbeleid. We hebben een duidelijke visie op hoe we met elkaar omgaan en willen graag samen met ouders en kinderen zorgen voor een veilige school.

We willen te vertrouwen zijn

De meeste mensen willen te vertrouwen zijn. Op die manier willen we gezien, gehoord en begrepen worden. We gaan daarom uit van elkaars goede bedoelingen en kijken met vertrouwen naar elkaar en de kinderen. Ons uitgangspunt is daarbij dat je jezelf mag zijn. Doe je niet anders voor dan wie je werkelijk bent, zoals je bent is het goed. En daarmee ben je te vertrouwen.

Wij, leerkrachten en ouders, zijn samen het gezag van het fatsoen.

We zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor de opvoeding van de kinderen. Een goede opvoeding richt zich op fundamentele menselijke waarden zoals: liefde, vertrouwen, mededogen, toewijding, verantwoordelijkheid en betrokkenheid in de breedste zin van het woord.

We laten ons daarbij niet bepalen door negatieve gevoelens zoals angst, onmacht en ergernis. We zorgen voor een veilige sfeer door grensoverschrijdend gedrag op een nette manier zorgvuldig aan te pakken. Daarin werken we samen met elkaar.

De kinderen voelen zich veilig als wij het goede voorbeeld geven: We gaan respectvol met elkaar om. We spreken respectvol over elkaar en de kinderen, ook op sociale media.

Indien zich een probleem voor doet of als we ons zorgen maken, dan overleggen we met elkaar. We zoeken een oplossing die goed is voor alle betrokkenen en die recht doet aan de situatie.

3. Wat doen we preventief en hoe doen we dat?

We bespreken en oefenen met gedrag. Kinderen doen graag ons gedrag na, daarom is het van belang dat wij (team en ouders) het goede voorbeeld geven.

De Petten

Om in gesprek te gaan over gedrag maken we vanuit de Kanjertraining gebruik van petjes met vier verschillende kleuren. Wanneer zich een probleem of stressvolle situatie voordoet hebben we een keuze om verschillend te reageren. We maken kinderen bewust van hun gedrag en oefenen met nieuw gedrag. Kinderen kunnen zo leren kiezen voor gedrag dat bij hen past en dat prettig is voor henzelf en de ander.

Wanneer je doet als een kanjer, of als de witte pet, dan doe je als jezelf, je bent te vertrouwen en durft ook anderen te vertrouwen. Je toont respect voor jezelf en de ander.

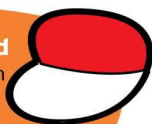
Jezelf zijn betekent ook: vervul de rol die bij je past. Dus moeder: Wees moeder.

Leerkracht: wees leerkracht. Je bent geen vriendje van het kind. En laat het kind ook kind zijn.

Als we allemaal als onszelf doen, vanuit vertrouwen, kunnen we toch heel verschillend doen, ook in verschillende situaties.

De witte pet is de pet van vertrouwen en jezelf zijn. Samen met de gele, rode en zwarte pet zie je dan...

Je kunt jezelf zijn in combinatie met de blauwe pet. De blauwe pet staat voor kracht. Dan reageer je op een prettig stoere manier. Je durft ruimte in te nemen. Je vertoont leiderschapsgedrag. Je geeft je grenzen aan. Je maakt plannetjes, toont initiatief. Zolang naast de blauwe pet ook de witte pet van het vertrouwen aanwezig is, is het gedrag prettig voor jezelf en de ander. <i>Ouders en leerkrachten</i> laten met de wit- blauwe pet positief leiderschap zien. Ze durven grenzen te stellen en duidelijk te zijn vanuit het vertrouwen dat de meeste mensen het goed bedoelen.	Wit en blauw • vertrouwen • duidelijk • doorzetter • leiderschap
De rode pet in combinatie met de witte pet staat voor humor. Je maakt grapjes die leuk zijn voor iedereen. Je doet optimistisch, vrolijk, relativerend, luchtig, handelt met levensvreugd. Voor <i>ouders en leerkrachten</i> betekent dit dat je humor gebruikt in je opvoeding en speels kunt zijn: je kunt spelen met kinderen en je kunt relativeren. Je toont optimisme en vrolijkheid.	Wit en rood • vertrouwen • vrolijk • humor • positief denken
Handelen we met de wit-gele pet, dan geven we ruimte aan de ander. We luisteren, zorgen, tonen interesse, zijn rustig en vriendelijk, bescheiden. Voor <i>ouders en leerkrachten</i> betekent dit dat we betrokkenheid tonen, luisteren naar kinderen en willen weten wat hun behoefte is. We tonen empathie.	Wit en geel • vertrouwen • vriendelijk • bescheiden • behulpzaam

Alle kleuren petten hebben hun valkuil wanneer de witte pet van vertrouwen wegvalt. Als we niet meer met vertrouwen naar elkaar of naar onszelf kijken, komen we terecht in wantrouwen. Bij de ene persoon of in de ene situatie uit dit zich in te krachtig gedrag (blauwe pet), bij een ander in te onderdanig angstig gedrag (gele pet) en bij een ander in clownesk meeloopgedrag (rode pet).

In klassen waar het vertrouwen wegvalt, ontstaat dit gedrag. De basis van vertrouwen moet dan weer worden teruggezet. Gelukkig blijken de meeste mensen dit graag te willen: we willen ons liever gedragen met witte pet dan zonder. We zijn 'de weg even kwijtgeraakt'.

Het gaat mis als je niet doet als jezelf

Het gaat mis als we niet meer onszelf zijn, dan valt de witte pet weg.
Je doet dan zo:

Ik schop, sla, duw, pest.

Ik maak vervelende grapjes, lach anderen uit en doe mee met de blauwe pet.

Ik doe zielig, zeg niks, kijk naar de grond.

In het aanspreken van kinderen gebruiken we pettentaal. Voorbeelden hiervan: "Welke pet heb je nu op? Hoe kun je de witte pet erbij opzetten?" "Ik zie een heleboel witte petten!" "Wil je te vertrouwen zijn? Doe dan als de witte pet." De pettentaal helpt ons om zonder oordeel het kind op zijn gedrag aan te spreken.

Let op: we koppelen nooit een pet aan een kind. De petten gaan over gedrag, en gedrag kun je

veranderen. Een kind doet als een rode pet op een moment, en is de rode pet niet.

In rollenspelen gebruiken we de petten om te oefenen met gedrag.

Smileyposter

Leerlingen

Welk gedrag willen we wel en niet op school? Waar ligt de grens? De smileyposter geeft hier handvatten voor. Wij willen kinderen leren om rekening met elkaar te houden. Let dus een beetje op de gevoelens van de mensen om je heen. Check even of de ander zich nog goed voelt bij jouw gedrag. Andersom geldt ook: het is jouw verantwoordelijkheid om aan te geven wanneer je je ergens niet prettig bij voelt. De meeste mensen bedoelen het goed, maar het gaat wel eens mis. Je helpt de ander door je grens aan te geven: "Ik vind het vervelend als je ... doet. Wil je dat anders doen?"

Leerkrachten, ouders en directie

De smileyposter is ook van toepassing op de volwassenen rondom de leerlingen. Wat mogen wij (school en ouders) van elkaar verwachten?

Als we ons zorgen maken om een kind, dan overleggen we respectvol met de kinderen, ouders en de leerkracht. We geven elkaar feedback. Dat betekent dat we op het schoolplein of via internet niet slecht spreken over een ander: we gaan met die ander in gesprek. Kortom: We spreken met respect over en met elkaar. We zoeken een oplossing die goed is voor het kind, de klasgenoten, de ouders en de school. Soms bedoelt de ander iets goed, maar ervaar je het vervelend. We geven dan rustig onze grens, zodat de ander rekening met je kan houden.

Afsprakenposter

Als leidraad voor hoe wij op school met elkaar om willen gaan, gebruiken we de volgende vijf uitgangspunten van de Kanjertraining. Op school ziet u deze uitgangspunten op de Kanjer afsprakenposters. De kleuren verwijzen naar de petten. Hieronder staan de posters zoals bedoeld voor de kleuters.

Motor en Benzine: alles wat aandacht krijgt, groeit

Leerlingen

Met de Kanjertraining leren we dat alles wat aandacht (benzine) krijgt groeit. Vervelend gedrag (motor) blijft doorgaan en krijgt status als kinderen meelachen en erbij staan. We maken kinderen bewust van de benzine die ze (vaak onbedoeld) geven aan gedrag dat niet prettig of storend is. Zo leren kinderen sociale verantwoordelijkheid te nemen en ervoor te kiezen om geen benzine te geven.

In onveilige klassen bekrachtigen kinderen elkaar in negatief, te stoer gedrag. Pas wanneer kinderen leren om geen benzine meer te geven, als de norm verandert, dan valt er geen winst (status, populariteit) meer te behalen met negatief gedrag.

Leerkracht

De leerkracht probeert in de klas benzine (aandacht) te geven aan positief gedrag. De leerkracht spreekt benzinegevers aan: "Geef maar geen benzine". Hierdoor krijgt negatief gedrag minder aandacht (benzine) van de leerkracht.

Ouders

Wat kunnen ouders thuis doen?

Bevraag uw kind eens of het benzine geeft in de klas. Soms klagen kinderen thuis over vervelend gedrag van een klasgenoot. Het komt geregeld voor dat kinderen onbedoeld zelf benzine blijken te geven aan dit gedrag. Dit kan door erom te lachen, door ernaar te kijken maar ook door te klagen ("oohhh, stil nou eens, nou, hou nou op..."). Dit houdt onbedoeld het gedrag in stand.

Waar geeft u thuis benzine aan? Lacht u om storend gedrag van uw kind, dan zal uw kind hiermee doorgaan. Spreekt u alleen uw kind aan op negatief gedrag, dan zal uw kind daarmee aandacht vragen. Geef daarom veel complimenten en benoem dus gedrag wat u prettig vindt. Dan zal dat gedrag versterkt worden.

4. Wat doen we als het mis gaat en hoe doen we dat?

Gedoe hoort erbij en is leerzaam!

Het is normaal dat kinderen af en toe 'last' hebben van elkaar. Dit gebeurt thuis en op school. Ze willen spelen met hetzelfde speelgoed, ze willen rustig werken terwijl een ander door de klas roept. Ze willen met hetzelfde kind spelen maar niet met elkaar. Kortom: er ontstaat gedoe. Dit zijn voor kinderen allemaal leermomenten. In het volwassen leven moeten wij immers ook leren omgaan met onze behoeftes en die van anderen. We zullen onze grenzen en wensen moeten aangeven.

Hoe leren we kinderen om te gaan met gedoe?

Bij gedoe benoemen we in welke fase een kind zit, om zo helder mogelijk naar elkaar te zijn en verwachtingen uit te spreken.

Fase 1 : kind heeft last van een ander

Jij zit in een klas met kinderen die te vertrouwen willen zijn. We leren kinderen om rustig aan te geven dat ze ergens last van hebben en te vragen of de ander wil stoppen.

Soms wordt een incident groter doordat kinderen het gedrag van een ander ervaren als pesten, en vervolgens agressief of klagerig reageren (richting klasgenoten, leerkracht, ouders). Klasgenoten, leerkrachten en ouders kunnen dit onbewust versterken, bijvoorbeeld door agressief gedrag goed te keuren ("mep maar terug"), té veel medelijden te tonen of kwaad te spreken over het andere kind.

Spreek met respect over andere kinderen, ouders en leerkrachten. Bespreek met kinderen het verschil tussen plagen en pesten. Leer kinderen de intenties van anderen te interpreteren. Een kind kan iets als een grapje bedoelen, maar een ander kan het als beledigend opvatten. Leer kinderen om te checken hoe de ander het bedoelde.

Fase 2 : het storende gedrag gaat door

Vuistregel van de Kanjertraining: een motor kan niets beginnen, als het geen benzine krijgt. Word dus niet boos, ga niet huilen, ga niet in discussie. Laat de klasgenoot die vervelend doet kletsen, en ga samen met een klasgenoot die je vertrouwt iets anders doen. Als jij niet meer op het vervelende gedrag let, houdt het meestal vanzelf op. Gaat het toch door? **Dan stap je naar een volwassene die kan helpen (juf, meester, ouders).**

Vaak blijft het bij een incident, en is er géén sprake van structureel pesten.

Spreek, ook als zich problemen voordoen, met respect over andere kinderen, ouders en leerkrachten.

Fase 3 : iemand wordt structureel lastiggevalen vanuit een machtspositie: pesten

Definitie pesten: Wanneer een kind of groepje in een machtsverhouding steeds opnieuw een ander kind blijft lastigvallen (psychisch, verbaal of fysiek), spreken we van pestproblematiek. Bij plagen zijn de kinderen gelijk aan elkaar; er is geen machtsverhouding. De rollen liggen niet vast: de ene keer plaagt de één, de andere keer plaagt de ander. Het gebeurt zonder kwade bijbedoelingen en is daarom vaak leuk, plezierig en grappig.

Pesten kan heel schadelijk zijn en daarom moeten we samen zorgen dat het snel stopt. Hierbij gaat het om duidelijk begrenzen van ongewenst gedrag (van alle partijen) en het herstellen van het vertrouwen.

Wij willen dat iedereen zich veilig voelt op school. Er is daarom geen excuus voor wangedrag. We delen kinderen niet in daders en slachtoffers. Pesten is een complex probleem waarbij daders en slachtoffer

niet altijd te scheiden zijn en soms een en dezelfde persoon is. Kinderen worden niet in hun kracht gezet door ze te labelen als dader of slachtoffer. De 'dader' wordt dan negatief bekeken (met wantrouwen) en doet dan al snel iets fout in de ogen van anderen. Het 'slachtoffer' wordt dan als zwak bestempeld, en wordt niet aangesproken op zijn of haar (veer)kracht. Hoe dan wel:

- A. We zoeken een oplossing die goed is voor alle betrokkenen.
- B. We blijven met respect spreken over en met elkaar.
- C. Wij geven hierin het goede voorbeeld.

Pestposter groep 1, 2

Pestposter groep 3, 4

Pestposter groep 5

Het verschil tussen plagen, ruzie maken en pesten?

	Ik blij	Plagen		Jij blij
	Ik niet blij	Ruzie		Jij niet blij
	Ik niet blij	Pesten		Jij doet gemeen

Ga in de kanjerkring.

1. Bespreek met elkaar een voorbeeld van een plagerijtje. Hoe werd het opgelost?
2. Bespreek met elkaar een voorbeeld van een ruzie. Hoe werd het opgelost?
3. Bespreek met elkaar een voorbeeld van pesten. Hoe werd het opgelost?

5. Wat is grensoverschrijdend gedrag?

Grensoverschrijdend gedrag kan op verschillende manieren plaatsvinden: **verbaal, fysiek, materieel**. Het kan bijvoorbeeld gaan om pesten, agressief gedrag, spullen kapot maken of stelen, discriminatie en seksuele toenadering of –intimidatie. Het gedrag kan zowel opzettelijk als onopzettelijk zijn, maar degene die er mee wordt geconfronteerd ervaart het als ongewenst en onaangenaam.

Elke situatie van grensoverschrijdend gedrag staat op zichzelf, en is situationeel en vraagt een eigen afweging en aanpak. Wat bij het ene kind goed werkt, werkt bij het andere kind averechts.

Een school is een plek om te leren, daar moet het dus veilig zijn. Binnen de school moet de nadruk liggen op vertrouwen, maar dat kan alleen bestaan als er helder en duidelijk gezag is. De smileyposter geeft hiervoor een duidelijk kader: het moet goed zijn voor jou en de ander. We willen het vaak wel goed doen, maar het gaat soms wel eens mis.

Fysieke veiligheid in gevaar?

Als een kind grensoverschrijdend gedrag vertoont, is het eerste wat van belang is: Is de fysieke veiligheid in het geding van de leerkracht, het kind of de omstanders?

Voorbeelden zijn: schaar gooien door de klas, met een mes dreigen, agressie, dreigen met een waakhond loslaten etc. In dat geval gaan we niet eerst begrijpen en rustig in gesprek, het is dan een kwestie van handelen en grenzen stellen. Veiligheid staat voorop. Een optie zou dan kunnen zijn dat de leerkracht met de hele klas de ruimte verlaat. De leerkracht stuurt een andere volwassene naar het kind toe om het kind tegen zichzelf te beschermen.

Het heeft altijd de voorkeur om van kinderen af te blijven als leerkracht. Indien er echter geen alternatief is, is het ook de plicht om in te grijpen om gevaar te voorkomen. Dus vechtende kinderen uit elkaar halen nadat je duidelijk hebt gezegd: Uit elkaar nu!

Actie: Bij fysieke onveiligheid is er altijd een nagesprek met de ouders van de leerling. Daarbij gaan we op zoek naar is hier sprake van onwil of onmacht? In beide gevallen verwachten we echter dat ouders het gedrag ondubbelzinnig afkeuren. Doen ouders dit niet, dan gaat deze leerling naar een andere klas tot de rust, veiligheid en het vertrouwen binnen de klas voldoende is hersteld. Zijn er aanwijzingen dat de leerling het gedrag in die klas ook zal laten zien, dan komen we in een situatie van schorsen c.q. verwijderen binnen de grenzen van de leerplichtwet. Hieronder wordt dit stap voor stap uitgelegd.

Onmacht versus Onwil

De Kanjertraining heeft als uitgangspunt dat kinderen zich niet willen misdragen, maar het gaat wel eens mis. Dat is niet erg, daar leren ze van. Toch zijn er soms kinderen die zich wel willen misdragen. We maken dan ook een onderscheid tussen onmacht en onwil in de aanpak van grensoverschrijdend gedrag. Bij sommige kinderen is het moeilijk uit te maken of er sprake is van onmacht/onvermogen/beperking of onwil. De Kanjertraining is van mening dat hier een ‘streng’ onderscheid in moet worden gemaakt. Dit onderscheid zit door de hele Kanjertraining heen.

Onmacht

Kinderen die zich misdragen, maar dat niet willen, worden ondersteund en geleerd hoe zij zichzelf kunnen beheersen. Dat vindt plaats in samenwerking met de ouder(s) van deze leerling. Het kan zijn dat een kind het moeilijk heeft met zichzelf of met de omstandigheden waarin het verkeert. Maar desondanks probeert het kind er iets van te maken. Zo zijn er kinderen met onvermogen zoals autisme, ADHD, moeilijke (gezins-)omstandigheden of andersoortige beperkingen die ondanks hun onvermogen er alles aan doen om zich aanvaardbaar te gedragen. Dat het misgaat is niet erg. Het zijn leermomenten.

Onwil

Heeft een kind de opvatting dat het zich niet fatsoenlijk *wil* gedragen en met niemand rekening wil houden, dan reageert de school grensstellend. Ouders worden betrokken bij het feit dat hun kind het verlangen heeft zich te willen misdragen. De mentaliteit van een kind is immers de verantwoordelijkheid van de ouders. Het is cruciaal nu in het gesprek met de ouders expliciet te vragen:

Keurt u als ouder dit gedrag goed? Wilt u dat uw kind morgen weer zo reageert?

School heeft de steun van ouders nodig om hun kind bij te sturen. In de praktijk blijkt:
"Mijn kind mag slaan"

Wat als ouders een andere opvatting hebben over gedrag dan de school? Ouders vinden dat hun kind het recht heeft om agressief voor zichzelf op te komen. Het kind mag zich onfatsoenlijk gedragen ten koste van andere kinderen, leerkrachten, ouders of de school. Kortom, de rode kant van de smileyposter wordt goedgekeurd door de ouders.

De ouder wordt nu doorverwezen naar de directie. Deze maakt duidelijk:

- A. We hebben alle respect voor de regels die u thuis hanteert, daar bent u immers de baas
- B. Op school hebben wij aanvullende regels, deze bepalen wij.

Indien u kiest voor onze school, moet u tegen uw kind zeggen dat hij zich op school aan de schoolregels moet houden.

Wilt u ons helpen? Als alle kinderen voor zichzelf opkomen op de manier die ouders willen en die niet overeen komt met de schoolnormen, dan kunnen wij de veiligheid niet garanderen.

De volgende stappen worden ondernomen:

- als u niet wilt dat uw kind zich aan de schoolregels houdt, is er geen plek meer op deze school en moet u zoeken naar een school die beter aansluit bij uw wensen;
- tot die tijd wordt er een passende oplossing gezocht die recht doet aan de situatie;
- het bestuur gaat hierover geïnformeerd worden;

We ondernemen de volgende acties, afhankelijk van de situatie:

- we gaan een contract opstellen met duidelijke afspraken;
- het kind wordt een of twee klassen hoger of lager geplaatst, in een "oefenklas" (het gewenste gedrag laten zien – oefenen dus - in die oefenklas);
- een mogelijke afspraak kan zijn dat het kind slechts een beperkt aantal uren op school is;
- we gaan feedbackoefeningen met het kind doen;
- we gaan consequenties bedenken wanneer het kind het leren belemmert. Bijv. kind wordt opgehaald door ouders als het zich misdraagt. School is immers een leerinstelling en geen opvang;
- De leerkracht zorgt ervoor dat de leerling nabij is in de groep, in een periode van 1 tot 6 weken;
- we kunnen over gaan tot schorsing binnen de grenzen van de leerplichtwet;
- we kunnen gaan voor plaatsing op een andere school.

6. Stappenplan grensoverschrijdend gedrag

1. De leerkracht benoemt het grensoverschrijdend gedrag:

"Ik zie dat", "Ik hoor dat...."

En wat het met hem/haar/de klas doet (gevoel)

"Ik merk dat het...." of

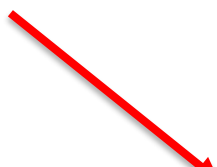
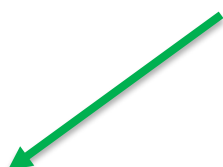
"Ik heb last van..." of

"Ik vind het storend dat...."

2. De leerkracht vraagt naar de bedoeling van dit gedrag:

"Is het je bedoeling om....?" Of

"Wil je echt....?"

NEE

"Fijn dat dacht ik al, stop er maar mee".

"Hoe ga je het de volgende keer anders doen?"

"Wat spreken we af?"

JA

"Meen je dat?"

"Blijf je hiermee doorgaan?"

VERBAZING TONEN

Bij JA, of bij geen verandering in het gedrag

3. De leerkracht stapt over op leiderstaal:

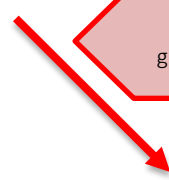
"Kijk me aan?"

"Ik wil dat je nu"

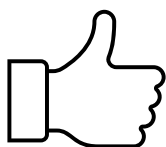
"Stoppen nu"

"Hier geven...." (materiaal)

"Je hebt nu de keus..."

...Je luister naar mij"

Leerkracht zorgt dat het kind zich gehoord en gezien voelt/nabijheid geven.

...Ik zie/ hoor je nog steeds doorgaan, dit gaat over de grens van school en onze groep"

Consequentie

- Plek naast leerkracht (voorafgaand aan nabijheidstraining)
- Afkoelplek
- Uitsluiten bij bepaalde groepsactiviteit
- Gesprek onder/na schooltijd met lln
- Contact met ouders telefonisch

...Ik zie/ hoor je opnieuw doorgaan, je bent vandaag/deze week al vaker over de grens van school en onze groep gegaan"

Consequentie

- Maatjesklas
- Herhaald gesprek na schooltijd met lln (zie STAP 4)
- Herhaald contact met ouders op school (zie STAP 4)

Bij herhaling
grensoverschrijding

4. Bij oranje of rood bij stap 3, vindt er een gesprek plaats met de leerkracht (en ouders)

De leerkracht vraagt nogmaals naar de BEDOELING:

"Was het jouw bedoeling om....?"

...Ben je van plan om hiermee door te gaan?

NEE,
maar Iln heeft iets nodig

- Hulp aanbieden
- Passende plek indien nodig
- Samen plan van aanpak maken
- Langer in maatjesklas (max 3 dagen)
- Nabijheidstraining

NEE,
Maar 'onbegrip'.....

- Verwijzen naar smileyposter
 - 'Er is geen excuus voor wangedrag...'
 - 'Wilt u dat uw kind...?'
- Consequentie**
- Samen passende interventie (zie kolom 'Iln heeft iets nodig')

Bij herhaling
grensoverschrijding

JA

Als ouders het eens zijn met het gedrag, of als leerling de volgende dag opnieuw de grens overschrijdt.

Consequentie

- Onder schooltijd: melden IB, IB afwezig: directie;
- IB/ directie belt op dat moment ouders, inzet maatjesklas langere tijd
- Nabijheidstraining
- Opnieuw in gesprek met ouders:
 - o Interne schorsing
 - o Gedrag verandert niet?
 - Schorsing
 - Ouders bedenktijd of deze school de juiste is.

7. Uitleg nabijheidstraining en maatjesklas

Nabijheidstraining

Sommige leerlingen blijven ernstig probleemgedrag vertonen. Het is belangrijk dat zij (weer) vertrouwen krijgen in de mensen om hen heen; dan pas ontstaat ruimte om het gedrag te verbeteren. Hierbij zetten wij de nabijheidstraining in. Dit is een intensieve aanpak waarin de leerkracht bouwt aan een veilige en warme relatie met de leerling. Alvorens dit in te zetten hebben de leerlingen emotionele veiligheid en de begrenzing van de leerkracht nodig, naast rust, reinheid en regelmaat, bieden we directe nabijheid.

Maatjesklas

In het stappenplan hierboven is te lezen dat er bij herhaald ongewenst gedrag gebruik wordt gemaakt van de maatjesklassen. Dit houdt in dat de leerling voor een afgesproken tijd in de maatjesklas zelfstandig gaat werken. De leerling krijgt van zijn eigen leerkracht werk mee. De leerkracht bepaald hoe lang de leerling in de maatjesklas werkt, waarbij dit sowieso tot de eerstvolgende pauze zal zijn. De leerkracht schaaft op naar mate de ernst van het ongewenste gedrag. Bij terugkomst in de eigen klas volgt er een gesprek met de leerkracht (en op een later moment die dag met ouders).

Als deze leerling op de nieuwe dag weer de fout in gaat, moet de leerling zich melden bij de intern begeleider (STAP 4). Intern begeleider voert het gesprek met de leerling en zal op dat moment ouders bellen om hen te informeren. Leerling werkt dan opnieuw in de maatjesklas, maar dan voor langere tijd (afgestemd n.a.v. het incident/ zorg/ patroon. Dit is altijd maatwerk.

Bij nogmaals herhaald gedrag volgt er een gesprek met directie, waarbij er wordt overwogen of de leerling de volgende dag een interne schorsing krijgt.

In schooljaar 2026-2027 zijn de volgende maatjesklassen bepaald:

- Groep 1-2 – maatjesklas: groep 2-3
- Groep 2-3 – maatjesklas: groep 4-5
- Groep 4-5 – maatjesklas: groep 7-8
- Groep 6-7 – maatjesklas: groep 2-3
- Groep 7-8 – maatjesklas: groep 4-5